

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60 ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNINO / OGLASI PO
CENIKU / POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.

ORJUNA

VREDNOSTI IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI
ROKOPIŠI SE NE VRA-
ČAJO / ANONIMNI DO-
PIŠI SE NE PRIOBČV-
TEJO / POŠTNINA PLA-
ČANA V GOTOVINI

Dr. Ljubo Leontić,

predsednik glavnega odbora in direktorja OR-JU-NA.

»Mi smo obsojeni, da ostanemo manjšina, pa imamo
tudi pogum, manjšina ostati...«
»Življenje ali smrt — drugega gesla ne poznamo.«

Te usodne besede, ki jih je izrekel novoizvoljeni predsednik organizacije jugoslovanskih nacionalistov na njenem prvem kongresu v Splitu, pred očujejo nam jasnejše njegov značaj in voljo, ki usmerja njegovo delovanje, kot vsaka problematična kandidatska govoranca.

Prosti in celo odločno nasprotni vsakemu osebnemu kultu v javnem življenju, pa bilo to v političnih strankah ali pa v poedinih organizacijah, storimo danes izjemo in priobčujemo sliko človeka, ki mu je za bodoče poverjena naloga, reprezentirati, a istočasno tudi voditi celo našo organizacijo. Ne prinašamo slike, da bi z markantnimi potezami izrazil, ki kaže voljo in moč, delati raklamo za osebnost. Izročamo jo članstvu in trdnem prepričanju, da se s tem oddolžimo spominu vseh onih ljudi, ki so zajedno z dr. Leontićem ali pa vzporedno z njim delovali za uresničenje programa jugoslovanskega nacionalizma že v dobi, ko je sama misel na politično ujedinjenje bila zadostno priporočilo za avstrijske vislice.

Vzrasel in deloval je v krogu onih mladih, oduševljenih jugoslovanskih nacionalnih omladincev, ki so imeli v težkih predvojnih letih pogum, dvigniti glas po svobodi in to ne le kulturni, temveč tudi po celotni politični svobodi vsega jugoslovanskega naroda.

Storili so to v znamenju odločnega boja proti germansko orijentirani Avstriji in vodili so boj brez pomoči in po največ tudi proti volji odločujočih voditeljev posameznih jugoslovanskih plemen.

Razvoj dogodkov jih je prehitel in njih docela revolucionarno delovanje pod utisom razmer ob izbruhu vojne ni moglo zavzeti onega razuma, kot so si ga zamislili mlade, poguma in odločnosti polne duše. Posamezni so klonili, drugi so hiral, umirali in nekateri tudi umrli v avstrijskih ječah. Le redki in med njimi na prvem mestu dr. Leontić, so uspeli, da so pobegnili iz države, kjer jim s plemskimi trobojnicami okinčani rodoljubi niso bili skoro nič manjši nasprotniki od črno-rumenih avstrijskih diplomatov.

Z voljo mladega idealista in s pogumom starega revolucionarja je pobegnil dr. Leontić v Italijo, kjer je svoje zmognosti in sile stavil na razpolago reprezentantu zaslužnih bratov, Jugoslovanskemu odboru. Širokopolezna in radikalna njegova koncepcija Jugoslovanstva ga je po odbijala od ljudi, ki se niti v dobi, ko so se rušile v prah vse tradicije, niso mogli docela otrestiti svojega matenostnega provincializma. Ni mu na upadla volja niti ob tem žalostnem spoznanju, žrtvoval se je svobodi naroda in za to svobodo je deloval zajedno, a dostikrat tudi proti oficijelnim zastopnikom Jugoslovanstva. Ko so mu predsedale intrige odbora v Rimu in ko je uvidel, da je tudi manjši iz Zeneve naletel na odpor oficijelnih krogov, ni omahnil v pozo apatičnega opazovalca, temveč se je s pomočjo svojih dveh bratov podal v Ameriko, deželo dobrih trgovcev, a tudi boljših rodoljubov kot so bili Trumbić in vsi oni, ki so oslepeli od sijaja s Pašićevo brado ovite srbske krone.

Bil je tu jugoslovanski Ahasver v pravem pomenu besede. Ni ga mesta v južni Ameriki, kjer bi ne nastopil kot oduševljen agitator za svobodo vseh Jugoslovenov, ki so ječali v avstrijskem robstvu. Njegovo delo, dasi spremljano z nebroj dogodljaji, ki bi ubili voljo še odločnejšemu človeku, je rodilo krasne uspehe. Ustanovil je nebroj organizacij (samo podružnic Narodne Obrane preko 60), ki so materijalno vzdrževale ves jugoslovanski odbor, poleg tega pa še zbirale pomembne vsote za podporo v formiranju se nahajajočih ameriških dobrovoljnih čet.

Njegovo delo je bilo kronano z uspehom. Ne sicer z uspehom priznanja in javne hvale ter odklovanja, temveč z uspehom notranjega zadovoljstva in spoznanja, da je k osvobojenju svojih bratov doprinesel kaj več, kot papirnate komunikacije in pakete, ki so bili — četudi v težkih časih — pa vendar sklepani proti interesom celokupnega naroda. Kakor je bil odločen in tih delavec med svetovno vojno, tako je tudi ostal potisnjen v ozadje v dobi, v kateri je podpisal dr. Trumbić Rapalsko pogodbo — smrtno obsodbo velikega in lahko tudi rečemo najboljšega dela Slovencev in Hrvatov.

Vse zapreke rušev val organizacije jugoslovanskih nacionalistov je vrnil dr. Leontić javnemu političnemu življenju. Mogoče je slučaj, mogoče tudi namen, a vsekakor je značilno, da se je to zgodilo v trenutku, ko je dr. Trumbić pljunil na zadnje ostanke tradicij jugoslovanskega odbora.

Mož, ki je v večletni igri za usodo jugoslovanskega naroda izdal toliko slabih kart, je začel poslednje adute igravati proti ljudem, s katerimi skupno je vsled svojega ozkega obzorja prodal del svojih rojakov Italijanom. V obupni jezi pa izrablja svojo poslednjo moč mnogo bolj proti narodu samemu, kot pa proti onim, s katerimi skupno je onemogočil razvoj jugoslovanskega dobrovoljskega pokreta v Italiji.

Njemu nasproti vstaja iz zgodovinskega Dubrovnika naš novi predsednik, dr. Ljubo Leontić. Ne vstaja z gesto aspiriranja na simpatijo mas, on vstaja z odločnim zamahom desnice proti vsem onim, ki nočejo ali pa ne morejo spoznati pravega življenjskega cilja jugoslovanskega naroda. Ne stopa pred maso s sladkimi vse hvalečimi in božajočimi besedami. Prevzel je svoje mesto kot poveljnik bojnih čet z bojnim govorom v dobrem spoznanju razmer in položaja domovine.

»Imamo pogum ostati manjšina...«

Toda ta manjšina ima tudi voljo rešiti in dovesti do spoznanja zapeljano večino. Ker osvojila je geslo svojega novega predsednika: »Življenje ali smrt!«

Redni občni zbor ženske sekcije OR-JU-NE, Ljubljana

so vrši v

nedeljo dne 31. t. m. ob 15. uri popoldne
v restavraciji „ZVEZDA“ v Ljubljani.

Dnevni red:

- 1) poročilo tajnice
- 2) volitev stalnega odbora
- 3) slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti se vrši občni zbor pol ure pozneje in sicer ob vsaki udeležbi. Udeležba članic je obvezna.

Prva obletnica našega lista.

S pričujočo številko stopa naše glasilo v drugo leto svojega obstanka. Ustanovljeno brez fondov, ki so temelj ustanovitve vsakega lista, brez gnotne in idejne pomoči od katerekoli strani, je vzraslo naše glasilo iz organizacije same, da služi njenim potrebam.

Bilo nam je že s prvih početkov jasno, da pokret, zasnovan na tako širokem temelju, ne more ostati brez glasila. Organizacija, ki je po svojem bistvu politična, toda nadstrankarska in ki si je na svoj prapor zapisala boj proti korupciji našega javnega življenja, si je bila v svesti, da pri obstoječih razmerah ne dobi v nobenem našem listu mesta, kjer bi povzdignila svoj mentorski glas in širila svojo nadstrankarsko ideologijo.

Potreba je bila občutna, zato se je takoj uresničila sprožena ideja, ustanoviti lastno glasilo. Idealizem in postrževalnost, ki sta lastna našim članom, sta premagala vse ovire in Orjuna je doprinesla dokaz, da ideja zmore vse, da ideja tudi brez fondov stori, karkoli ji je potrebno za njeno razširjenje.

Pohvalno omenjamo, da smo zadelali na popolno razumevanje pri vsej narodno čuteči javnosti, ki je podpirala naš list direktno z denarnimi doprinosi za tiskovni sklad ali indirektno z inserati, ki sprva vsled male razširjenosti lista res niso mogli imeti velikega reklamnega pomena. Z zadostjenjem omenjamo, da smo imeli haš v krogih naših narodno-zavednih trgovcev, obrtnikov in industrijev veliko dušnih podpornikov-inserentov.

Omembe vredno je tudi, da vsi naši uredniki in sotrudniki za svoje delo niso prejeli nikakega plačila. Delali so in se trudili vedno samo za idejo in zaradi nje same. Ne omenjamo jih imenoma, ker najzaslužnejši med njimi smatrajo delo enostavno kot svojo dolžnost. Kdor ve, koliko truda povzroča zbiranje materiala za list, popravljanje dopisov in lomljenje stavka v ostrem svinčenem duhu stavnice, ta bo znal oceniti po zaslugi delo naše tiskovne sekcije.

Kakor smo začeli list brez vsakršnih fondov, tako smo morali tudi glede časnikarske izurjenosti orati ledino. Poklicnih časnikarjev — naših članov nismo mogli upregati še v njih prostem času v časnikarsko delo, zato so se naši člani sami lotili dela, ki so ga z naporom kljub svoji popolni neizkušeni vršili na zadovoljstvo naročnikov in čitateljev.

Idejno je naš list vedno zastopal program naše organizacije. Branil je državno in narodno edinstvo pred napadi separatistov, propagiral unitaristično misel med našimi člani in somišljeniki in dosegel pri tem

uspehe, ki mu jih ne morejo kratiti niti najhujši nasprotniki.

V principijalnih člankih je dokazoval upravičenost in naravnost nujno potrebo postanka in delovanja Orjuna, zanimal se je za vsa najvažnejša kulturna, politična, gospodarska in socialna vprašanja ter jih razpravljal v smislu našega demokratičnega in socialno pravičnega zastopajočega programa.

V strankarsko borbo se naš list kot glasilo nadstrankarske organizacije ni spuščal, vendar ni nikoli opustil, da ostro obsodi nenarodne in državni sovražne pojave v katerikoli stranki.

V to dobo spada ogorčena borba naše organizacije proti namestniku Hribarju in velikemu županu dr. Lukanu, ki se je po velikem delu vršila v našem listu. Ostali smo zmagoviti na bojišču in naš list je vse bolj in bolj pridobil tal med najširšimi sloji. V tem boju smo dokazali svojo trdno odločeno voljo, voditi borbo proti korupciji, pa naj pride ta tudi z najvišjih mest.

Vedno zaščitniki malega človeka, vedno v boju za pravice zatiranih in razžaljenih, ki so se zatekali k nam, smo bojevali ta boj proti korupciji in nasilnosti in priljubljenosti, ki smo si jo pridobili med čitatelji, nam potrjuje, da smo na novem potu, da smo pravi zastopniki naroda in zaščitniki preganjanih.

Kot nacionalisti nismo nikoli izpustili z vidika najvažnejšega problema našega narodnega edinstva, zavračali smo smelo vse napade na bratski srbski narod, ki so jih politični šarlatani gomiliili dan za dnem nanj, poudarjali smo pa vedno, da smo zvesti sinovi svojega naroda in da je naše delovanje samo narodu v korist.

Posebno smo se vedno zavzemali za neosvobodjene brate koroške in primorske. Ni bilo prilike, da nismo naroda opozarjali na bedno stanje svobode željnih rojakov, da nismo bodrili našega v solzah in obupu tonečega ljudstva, bivajočega izven meja naše države.

To je bilanca delovanja našega lista in vsem našim čitateljem zagotavljamo, da se bomo tudi v bodoče držali teh maksim, ki so bistvo našega delovanja, dejanja in nehanja.

Dogodilo se je, da smo v ljuti borbi udarili morda koga prekruto, naši prijemi morda niso bili vedno srečni in oportuni, z mirno zavestjo pa lahko rečemo, da smo delali vedno sine ira et studio, brez zlobe, vedno odkrito in lojalno.

Ob začetku novega letnika obečujemo našim čitateljem, da bomo list po možnosti izpopolnili, ostajajoč vedno zvesti našemu programu. Od naših prijateljev pa pričakujemo, da nam bodo ohranili svojo naklonjenost tudi v bodoče.

Naše gospodarstvo.

Tisočletna razcepljenost našega narodnega ozemlja, pod oblastjo nam sosednih narodov, različnih kulturnih stopenj, nam je zapustila po političnem ujedinjenju popolno gospodarsko razcepljenost in ni dvoma, da mora političnemu ujedinjenju slediti gospodarsko; to bo sledilo prej ali slej, ker je temeljni predpogoj trajnosti našega političnega in kulturnega ujedinjenja.

Da smo prepričani sami sebi, bi se to gospodarsko ujedinjenje izvršilo kmalu; toda vsak dan smo prisiljeni čutiti, da so v našem narodnem gospodarstvu na delu činitelji, ki ovirajo ta naravni razvoj in to bodisi iz privatnih egoističnih razlogov ali pa v interesu nam sovražno razpoloženih političnih organizmov v državi in izven nje.

Kdor je poznal in videl brezdanje sovražstvo in zaničevanje avstrijskih in ostalih Nemcev in renegatov do vsega, kar je le dišalo po slovan-

stvu, temu nihče na svetu ne bo dopovedal, da se za današnjimi gladkimi manirami eksponentov nemškega kapitala skriva kaj drugega, nego se je očitovalo pred prevratom v drzkih in satansko brezobzirnih nastopih takratnih eksponentov iste nemškega kapitala, pa bodisi onega iz tujine ali pa tega, ki je ostal pri nas, ker se pač ni mogel ali pa ni hotel izseliti v nadi, da bo profitiral tu več kot kjerkoli drugod. — Le oni faktorji našega javnega in gospodarskega življenja, ki Nemcev nikoli niso imeli prilike spoznati, ali pa ki so od njih docela odvisni plačanci, morejo zagovarjati trajno kooperacijo z nemškim kapitalom, pa bodisi velikim ali malim. To velja zlasti za severne dele naše države, kjer je ostalo iz zlate dobe nemštva, iz časov sistematičnega izrivanja slovanskega življa potom nemških bojnih organizacij še do danes ne le za naše razmere obilo nem-

škega kapitala, ampak tudi obilo ljudi, ki so od tega kapitala duševno toliko odvisni, da na ukaz ali pa za dobro plačilo zaničujejo in sovražijo celo lastno kri.

Kdor dela v teh krajih na kakršenkoli način za okrepitev nemškega kapitala, kdor se ne bori za izrinjenje nemškega kapitala iz teh predelov naše domovine, ta je pijonir nemškega »Drang nach Süden«, ta stavi nemški most do Adrije, do Carigrada, do Bagdada... Za njega ni mesta v vrstah bojevnikov naše nacionalne ideje.

Kar je v slovenskih predelih vsaka, če tudi mala enota nemškega kapitala, isto je v vseh ostalih predelih veliki nemški kapital in manjši v večjih skupinah: Sovražniki so, katera si vzdržujemo sami, v resnih trenutkih pa bomo prisiljeni z njimi in z njih sovražnostjo računati.

Ne toliko nevaren v splošnem, vendar pa tembolj zajeden, je madžarski kapital v Vojvodini in na Hrvaškem, ki je investiran predvsem v ogromnih kompleksih rodovitne zemlje in v industriji; ker ima povsod naravno zaslabo v kapitalu onstran madžarske meje, in ker je duševna odvisnost prebivalstva vsled srednjeveških razmer v bivši Ogrski in iz njih izvirajoče zaostalosti še dosti večja nego v bivših avstrijskih krajih, zato za razvoj te vrste kapitala istotako ne sme biti prostora pri nas in bi bilo vsako nudenje možnosti zato izdaja lastnih naših interesov. — Že sami ti zahtevajo, da se strogo in pametno izvede agrarna reforma, katere predpogoj pa seveda je, da izgine raz vplivna vladna mesta vsak, kdor zoblje iz bogato založenih veleposelstvih jasli...

Nad vse prijazno izgledajo zastopniki kapitala našega zapadnega sosedja, kadar prihajajo k nam, nad vse nesramno pa, kadar nam groze iz svoje lastne hiše. Obojega smo vajeni, mi hiperborejci, ne to in ne ono nam ne imponira. Toda kljub temu so razmere pri nas danes take, da more zapadni sosed javno in oficijelno izpovedovati svojo najiskrenejšo željo požgati nam hišo, ugrabiti rodno grudo, izbrisati zadnjo našo sled raz našo domačo zemljo, obenem pa delati za čim prejšnje uresničenje tega svojega programa s svojim kapitalom, ki se z uspehom ugnezuje na onih vratih naše domovine, ki drže v svet, in katera nam želi zapreti, da se v lastni hiši zadušimo, v kršni od morja ljubkovan Dalmaciji. — Pred vojno so jo hoteli za malenkost, kot kako pokrajino centralne Afrike pokupiti Nemci, danes mislijo Italijani, da je bila za enako kupčijo njihova ura. In kaj mislijo naši gospodarski krogi, kaj misli srce naše države, Beograd?

Veliki ali mali italijanski kapital, ne prvi ne drugi nima mesta pri nas. — Oboji je predbojevniki lastnega imperijalizma in našega suženjstva, proti kateremu moramo biti že pri podrobnostih na straži.

Pri razmeroma velikih množinah teh vrst kapitala, ki dostikrat spoznamo deluje proti našim narodnim interesom, nima oni kapital, kolikor ga je v zares narodnih rokah, onega vpliva na potek našega gospodarstva, kakoršni bi moral biti. — Sovzrok temu dejstvu je tudi to, da so lastniki in upravitelji našega domačega kapitala prav pogosto novinci na polju gospodarstva s kapitalom, stoječi docela pod vplivom tujerodnih kapitalistov in od njih ustvarjenih razmer; tudi če bi bilo pri njih dovolj nacionalne zavesti, največkrat niso zmožni paralizirati škodljivi vpliv tujega kapitala; draginja, slaba valuta, brezobziren boj med domačimi zavodi mesto složenega dela, so posledice te brezmočnosti domačih narodnih gospodarstev, da o drugih, še žalostnejših pojavih, niti ne govorimo.

Iz navedenih razlogov bo delo za sanacijo naših gospodarskih razmer v vsakem, tudi najugodnejšem slučaju težavno in dolgotrajno, ker 130-

ramo računati s tem, da se niti najboljši izmed upraviteljev central našega narodnega premoženja ne bodo lahko odtegnili mrežam, nastavljenim od tujcev, kaj šele oni, pri katerih moramo žal konstatirati kot edini cilj brezobzirno varstvo lastnih ali pa celo varstvo tujih interesov; in takih ljudi med njimi, žal, ne manjka, njih vrste se, ako vsa znamenja ne varajo, celo množe, mesto, da bi bile že davno izginile.

Prvi korak k izboljšanju teh razmer bi bila enotna organizacija domačih kapitalnih skupin v svrhu enotne kooperacije in konkurence tujemu kapitalu; seveda bi moral priti poziv za to kooperacijo iz vrst domačega velekapitala samega; da do tega do danes še ni prišlo, ampak da se prav nasprotno bije med posamnimi skupinami kapitala brezobziren boj, to je slabo izpričevalo za kapitane našega kapitala ne le v narodnostnem, nego tudi v gospodarskem oziru, ker je gotovo, da bi tako organiziran domači kapital mogel dosežati vse drugačne koristi zase nego jih doseže razbit in razcepljen.

Kar velja za veliki zasebni kapital, organiziran v sistemu bank, isto velja mutatis mutandis za združni kapital; tu sicer ni v taki meri vezan na pogoje, katere stavi tuji ele-

ment v našem gospodarstvu, pač pa je razcepljen na večje število organizacij, med katerimi je le malo, vsekakor premalo stikov. — Tudi pri tem kapitalu obstoji medsebojni boj, ali vsaj nevarnost boja med posamnimi skupinami oziroma med velekapitalom, to pa predvsem zato, ker se združništvo še zdavnaj ni povzpelo do tega, da bi služilo v prvi vrsti koristim združnikov, ampak skoraj vedno le političnim organizacijam, katere to ali ono skupino obvladujejo. Strast političnega boja, se je, istotako kot pri bankah, zanesla tudi pri združnih organizacijah na gospodarsko polje, račune pa plačujeja v prvem slučaju velekapital, v drugem pa združniki.

Upajmo, da je to prehodni pojav in da bo v tem pogledu zdravo spoznanje premagalo politično strast in vsaj večino tega kapitala postavilo izven političnega boja na mesto samostojnega činitelja našega javnega življenja, katero mu brez dvoma gre.

Glede ustvarjanja novega kapitala iz domačih virov in dovajanja istega v naše gospodarstvo, smo gotovo še daleč, daleč za idealom, kateri nam mora biti cilj, ako hočemo biti neodvisen član v rodbini narodov.

(Nadaljevanje sledi.)

V znamenju bomb.

Pod tem naslovom piše tukajšnji »Narodni Dnevnik« med drugim sledeče:

Na Silvestrovo zjutraj je pri nas zopet počila bomba — že druga tekom zadnjega pol leta. Nevidna in nepoznana roka je odgovorila na najnovejša nemška izzivanja zopet tako kakor svoječasno, ko je morala poravnati neplačane račune Oroslova odvetniška pisarna. Nenadoma in nepričakovano je sredi mirne noči prebudila spavajoče meščanstvo močna detonacija in veličastna Götzova veselilna dvorana, ki je bila že okrašena za večerni »Silvesterfeier« »Männergesangsvereina«, je postala za dalje časa neuporabna. Prireditve se je morala odpovedati, ker so v dvorani, posebno na severni strani, popokale skoro vse šipe in so se pokvarile tudi električne žarnice. Istotako je morala odpovedati tudi »Feuerwehr« svojo, na 5. t. m. napovedano prireditev. Policija je takoj uvedla najstrožje zasledovanje in poizvedovanje, ki pa je do sedaj ostalo brezplodno, kakor pri atentatu na Oroslovo pisarno, kjer celo velike stotisočkronske nagrade, ki so bile razpisane, niso nič pomagale. Oba atentata sta bila tajna in politična in povsod tam, kjer vodi atentatorjevo roko zgolj idealizem, ima policija vedno zelo težko stališče.

Kot načelni nasprotniki vsakega terorja, naj se uporablja že kjerkoli, kadarkoli in proti komurkoli in naj se poslužuje že teh ali onih sredstev, tudi tega najnovejšega atentata ne moremo odobravati, ga pa popolnoma razumemo in se nam zdi naravnost logična posledica naših mariborskih razmer. Kdo se med nami ne spominja več tistih predvojnih in medvojnih časov v Mariboru, ko je bil vsak tukajšnji zavezanec Slovenec naravnost narodni mučenik? Kdo se več ne spominja kako so Nemci, podprti po avstrijskih oblasteh, pritiskali na nas in nas hoteli na vsak način zadržati, oropati nas naše svete tisočletne zemlje? Preveč globoke in skeleče so bile takrat rane na našem narod-

nem organizmu na severu, da bi jih naša generacija mogla pozabiti. Po osvoboditvi smo mislili, da je teh časov za vedno konec in niti v sanjah nismo nikdar pričakovali, da bomo morali v našem svobodnem jugoslovanskem Mariboru še kdaj biti eksistenčne boje z Nemci ali celo nemčurji. V zadnjem času, posebno tekom ravnokar zavrnjenega leta pa smo s strahom opazili, da nemška nevarnost v Mariboru še ni popolnoma odstranjena, da se v naših privandrih Nemcih in njihovih renegatskih privržcih zopet probuja duhi starih avstrijskih časov, da se pred našimi očmi pripravlja proti nam nova nemška politična in gospodarska ofenziva, nov »Drang nach Süden!« In stare rane so zopet zaskcele. Naše časopisje so znova preplavili alarmni klici in zazvenela so ostrta svarila na račun onih, ki imajo pri nas dovolj moči postavnim potom pokazati našim Nemcem in nemčurjem, do kod smejo in do kod ne smejo. Ti merodajni krogi pa teh klicev in svaril niso smatrali resno in vsled nepoznavanja dejanskih razmer niso hoteli verjeti, da je treba naše Nemce in nemčurje smatrati za nekaj čisto drugega kakor pa nas Slovence. Posledica tega je, da se stare borbe tu na severu zopet obnavljajo in da utegnejo zavzeti v bodoče obseg, ki ne bo nikomur v korist. Najnovejši bombni atentat na Götzovo dvorano je jasen dokaz za to, je pa obenem tudi glasen memento našim merodajnim faktorjem, da tako kakor doslej ne sme več dalje, če nečemo, da postane pokanje bomb v Mariboru vsakdanja stvar.

Odobravamo ta simpatično pisani članek in se strinjamo z njim, s pristavkom, da nismo principijelni nasprotniki terorja, ampak smo pristasi terorja, kjer je umesten. Tukaj je bil umesten, kar nam priča odobravanje vse javnosti.

Kdorkoli je bil, ki je Nemcem dokazal, da vsega niti z ministrskim dovoljenjem ne smejo počenjati, naj živi!

Njemu naše priznanje!

Pokrajinski upravi v album.

Trboveljska premogokopna družba. Ljubljana, dne 27. dec. 1923.

P. n.

Rudniško ravnateljstvo.

V posesti Vašega dopisa z dne 22. t. m. poročamo, da smo se radi pospešitve rešenja naše vloge glede bivanja inozemskih nastavlencev ponovno obrnili na pokrajinsko upravo. Da se med tem časom ne bodo nadlegovali naši inozemski nastavljenci, smo Pokrajinsko upravo obenem zaprosili, da izda okrajnim glavarstvom, odnosno orožništvu nalog, da do rešenja naše vloge ne vidira potnih listov. O rešitvi vloge Vas bomo takoj obvestili.

Srečno!

Trboveljska premogokopna družba. Inž. Klinar s. r. Skubec s. r.

Mi smo natančno poučeni, da mnogo nastavlencev imenovane družbe nima v redu svojih potnih li-

stov, nakaž Pokrajinsko upravo posebej opozarjamo, in ji sporočamo, da skrbno pazimo, kako se izvajajo tozadevni predpisi. Tujerodnim kruhodjemalcem pa povemo, da ni nikako nadlegovanje, ako jugoslovanski orožnik, vršeč svojo službo, sem in tja pogleda v potni list.

Trboveljski premogokopni družbi pa svetujemo, naj že enkrat neha s protežiranjem tujih elementov, kot je to storila o priliki novoletnih povšanih plač istim, dočim so domačini z malimi izjemami bili spregledani.

Kaj dela naša pokrajinska uprava? Ako jo imamo zato, da ščiti tujce in »vlada« nam? Kolikokrat smo že opozarjali na to zlorabo in zahtevali, da se zakon ne gazli, pa je vse zaman.

Skrbeli pa bomo, da se tudi naša pokrajinska uprava probudi iz spanja ter se zave, da sedaj ni več čas protežirati tujce. Za danes samo tol

Rabljene pisalne stroje. THE REX CO., Ljubljana.

Zahtevajte posod našo domačo KOLINSKO CIKORJO izvorsten oridatek za kavo.

Kronika.

Izzivanje celjskega meščanstva s strani policijskega uradništva. Včeraj, v soboto, dne 5. t. m., se je vršila v nemškem hotelu »Union« prireditve policijskih uradnikov. To je najnesramnejše izzivanje in zasmeševanje našega članstva in vsega zavednega celjskega meščanstva — in to baš s strani policijskih uradnikov. Policijski uradniki, ki bi morali najbolj poznati razmere v našem mestu in vzdrževati vedno iskrene stike z našim življem, so s tem nastopom dokazali, da je njihov namen, izrabljati svoj položaj in kljubovati razpoloženju celjskega mesta. Naša organizacija in sokolstvo so opozorili na vse to odločilne njihove osebe; priskrbeli so jim vse potrebno, da bi to društvo moglo imeti svojo veselico v »Narodnem domu«. Tako bi bil tudi uspeh veselice polnejši, ker bi se vršila ta dan samo ena veselica; tega danes ni. Vse zaman! Vprašamo se, zakaj to? Kakšne simpatije vežejo to gospodo s hišo, ki bi morala pripasti naši državi, a je še danes last njenih nasprotnikov? Vprašamo se, kako se drznejo delati proti izjavljenemu prepričanju vsega mesta, ki bojkotira to hišo, dokler ne pride v roke pravega lastnika, t. j. dokler ne postane naša državna last. Naša celjska organizacija je ustno in pisмено intervenirala; zaječala je društvu policijskih uradnikov, da dobi za 5. jan. dvorano »Narodnega doma« brezplačno, ker so oni to poprej navajali kot glavno oviro. Ali tedaj so se sklicali na — Ljubljano! Predsednik tega združenja jim je potem na našo intervencijo poročal, naj se vrši veselica vsekako v »Narodnem domu«. Vžle vsemu temu so jo imeli v »Unionu«. Dne 3. jan. je opozoril predsednik celjske organizacije br. Tripalo, pokrovitelja te zabave, vodjo okrajnega glavarstva, vladnega svetnika g. L. Žužka, na netaktnost tega nastopa, s katero se izpostavlja tudi njegova osebnost. Povedal mu je, da bo ves naš tisk napadel ta nastop. G. svetnik Žužek se je držal zelo modro. Hotel je v razgovoru kompromitirati našega predsednika s štirikratnim vprašanjem: »Koga boste napadli?« Br. Tripalo hoteč osmešiti njegov birokratizem, se ni hotel takoj točno izraziti; končno pa je povedal g. vladnemu svetniku, da bomo netaktnost celjskih policijskih uradnikov napadli potem javnega tiska, G. svet. Žužek je na to odgovoril: »To je vaša privatna stvar.« Mi pa pravimo, da to ni privatno, nego javno izzivanje čustev našega narodnega mesta, ki ga ni moči trpeti od nikake strani; posebno pa bomo skrbeli, da se to ne bo godilo baš s strani našega policijskega uradništva, ki mora z ozirom na naraščajočo drznost švabske identitete zlasti skrupulozno čuvati svojo politično neoporečnost.

OPOZORILO.

Priobčujemo grozilno pismo, ki ga je dobil g. Rihard Šumi, računski svetnik delegacije ministrstva financ v Ljubljani:

Poizvedovalni odbor »Orjuna« je točno izvedel in se prepričal, da Vi kot državnik kraljevine SHS in kot državni uradnik ružete in obrekuje vsestransko našo državo in naš državni jezik. To je nesramnost, ki zahteva eksemplarično kazen, katero bi podpisani odbor že izvršil, ako bi ne imel ozir za Vašo nedolžno rodbino. Ostro Vas opozarjamo, da ako najmanjše slišimo še nadalje o kakem rovanju Vaše osebe — kot odslovljen in zopet iz milosti sprejeti uradnik — zaprisežen — proti naši državi in našem državnem jeziku; takoj napravimo naznanilo na Centralni odbor »Orjuna« v Beograd. Kaj potem sledi, Vam bode kot državnemu uradniku znano.

Prvič bodete takoj odpuščeni iz državne službe, seveda brez vsake pokojnine — drugič bodete sodniško zasledovani radi protidržavne propagande — in tretjič si društvo »Orjuna« pridrži, da Vas tudi ona kaznuje v svojem delokrogu.

Naše društvo je tako organizirano, da popolnoma vse polizve in

ima natančno evidenco vseh drž. osumljenih ljudi.

Za poizvedovalni odbor »Orjuna«. Očividno so si posluživci z imenovanim gospodom privoščili neslano šalo. Opozarjamo vsakogar, ki bi dobil pismo podobne vsebine, naj se ne ozira nanje, kajti Orjuna ne piše anonimnih grozilnih pisem. Vsi naši dopisi nosijo štampiljico organizacije in podpise predsednika in tajnika. Ako pa zalotimo pisca, mu bomo enkrat za vselej pregnali veselje do podobnih paskvilov.

Predrznost Nemcev v Mariboru z vsakim dnem bolj raste, posebno od dne 23. decembra, ko je bil v Mariboru protestni shod pod milim nebom, ki ga javno zasmejujejo po gostilnah z besedami: Di par mandin zind niht masgebend; nah den gemajnde valen berma šon denen cajn-gen, ber der her in Marburg a/D. is.

Prav imate! g. Julius Glaser, Vorarbeiter mariborskih Nemcev, po volitvah, če sploh bodo, Vam bomo že pokazali, kdo je v Mariboru gospodar, Vi Nemci, ali die serbischen Schweine, kakor ste nas imenovali v Apačah na nekem shodu. Na te Vaše besede se o priliki še povrnemo.

Gosp. Julius Glaser, prišel bo tudi za Vas čas, nah di gemajnde-valen! — Schweinetransportbegleiter.

GOSP. HOFERAT RUDARSKEGA GLAVARSTVA LJUBLJANA.

Že večkrat smo Vas potom časopisa pozivali, da napravite red pri Združenih bratovskih skladnicah, ker

1. rudarji plačujejo 100% nad zakonitimi prispevki;
2. ker rudniški ravnatelji absolutno gospodarijo brat. sklad., kakor da je ta ustanova od Trboveljske družbe in ne obče državna itd.

Minulo je že precej časa, ko Vam je bila dana možnost kot državnemu uradniku, da se prepričate in kot nadzorstveni organ odpravite nezakonita postopanja pri bratovskih skladnicah.

Mi smo do sedaj čakali, trdno prepričani, da boste vendarle držali na svojo čast, svojo moralno in se kot državni uradnik pokoravali jugoslovanskim zakonom, toda Vaše mrtvilo nas je presenečilo. Zato smo primorani Vas obtožiti pred narodom in pred Vašim g. šefom ministru rud in šum, da ste soodgovorni na nezakonit način odtegnjenih prispevkov (14 milijonov) delavcem in nameščencem, ter še za vse druge slične nezakonite pojave.

Vedite, da ne odgovarjate samo zakonom in g. šefu, ampak tudi našemu pokretu, ki Vas bo obsodil ne oziraje se na Vaše Hoferske zasluge.

Radič na Dunaju. Harlekinsko početje Radiča in njegovo zlorabljanje gostoljubnosti je prisililo angleško vlado, da je izrazila željo, naj Radič izbere kako drugo mesto za sedež svoje mirotvorne republike. Hočeš, nočeš, moraš, jo je sirotinja Radič primahal na Dunaj, ki mu je brez dvoma še vedno zelo pri srcu. Tam se je sestel s svojimi prijatelji in kuje načrte, kako bi zrušil našo državo. Stvar bi ne bila vredna posebne pozornosti, ako se ne bi muožili glasovi, da namerava obiskati svoje čovječanske in mirotvorne backe. Prepričani smo, da bi s tem ustregel naši »narodni vladci«, ker bi se zmeda v naši državi zopet povečala in bi naši federalisti, avtonomisti itd., dobili nove nade, da se jim bo vendar posrečilo priti po petletnem odmoru pod tujcev jarem, ker se jim hoče hlapčevstva. Ker pa smo trdno odločeni za vsako ceno čuvati narodno in državno edinstvo, svetujemo g. Radiču, naj ne

nosi svoje prečastite mirotvorne kože na trg in naj raje ostane na cesarskem Dunaju.

G. dr. Korošec, voditelj SLS, je zbolel in se šel lečit na Dunaj, kjer slučajno in začasno biva veleizdajalec Radič. Prav hvaležni bi bili g. Korošcu, ako bi prepričal Radiča, da je njegova navzočnost na Hrvatskem neobhodno potrebna... Gosp. Korošec, letos bomo nacionalisti praznovali desetletnico sara-jevskega atentata! Avete capito?!

Klobuke, čepice, nahrbtnike i. t. d. v veliki izbiri pri JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Vsi kadilci naj-ITO" pasto za čiraje uporabljajo. ITO" ščenje zob.

POOBlašČENI DOBAVITELJ VSEH UNIFORMSKIH POTREBŠČIN OR. JU. NA.

LJUBLJANA

PETER CAPUDER

VIDOVĐANSKA 2

Zahtevajte brezplačen cenik, navodila za mero in plačilne pogoje

PRIJETEN IN JAJČAST OKUS
je znak testenin »PEKATETE«. Ako jih kuharica skrbno pripravi, je ni bolje jedi te vrste.

POZOR!

L'UNION

francoska zavarovalna družba v Parizu
Osnovana leta 1828

Glavnica 800 milj. frankov.
Prevezoma požarna in življenska zavarovanja vseh vrst.

Generalno zastopstvo za Slovenijo:
Ljubljana, Sv. Petra c. 33

Agilni zastopniki so sprejemajo.

POZOR!
Več otroških vozičkov, kolesa z gomo se poceni prodajo že od Din 250.—, Ljubljana, Zvonarska ulica šte. 1.

Manufaktura, moda, kontekcija

DRAGO

v zalogi spešijejno angliško i. češko suknjo, vseh vrst obleke, dežni plašči, usnje, ni suknjati, polorine.

SCHWAB

izdelava oblač v lastnem modernem salonu i. raščani ebo.

LJUBLJANA

DVORNI TRG 3.

LJUBLJANA, Mestni trg 5

O. BERNATOVIC

KONFEKCIJSKA TRGOVINA

Naš pokret.

Protestno zborovanje vseh strank in narodnih društev zoper nemško predrznost se vrši dne 19. t. m. ob 7. uri v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju, ker se je zvedelo, da nameravajo celjski Švabi tudi letos kljub lanskim dogodkom prirediti svoj izziyalni »Jagaball«.

Redni občni zbor Organizacije Jugoslovenskih Nacionalista v Celju se vrši po protestnem zborovanju v veliki dvorani »Narodnega doma« dne 19. t. m. Na ta občni zbor je odbor izjemoma sklenil dovoliti pristop — kot poslušalcem — tudi somišljenikom iz vrst narodnega občinstva, ker se bodo na tem občnem zboru obravnavale zadeve, ki utegnejo zanimati širše kroge v tem mestu.

Mestna Orjuna v Lescah priredi dne 6. januarja 1924 na sv. Tri kralje veliko veselico s srečolovom, plesom, šaljivo pošto in petjem. Začetek ob 4. uri popoldne hotel »Legat« v Lescah. Apeliramo v prvi vrsti na naše bratske gorenjske Orjune, da se te naše prve prireditve gotovo udeležijo, in sicer kdor poseduje krog, prosimo v kroju. Vsak posetnik naj kolikor mogoče pripelje s seboj nam naklonjenih ljudi. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo našega prapora in za pevsko društvo, prosimo vse bratske organizacije, da nas v tem podpirajo. — Za obilen obisk se priporoča Mestna Orjuna v Lescah.

OKROŽNICA!

V smislu sklepa na zborovanju gorenjskih »Orjun« dne 2. decembra l. l. v Radovljici, sklicujemo na dan 6. januarja 1924 ob 11. uri dopoldne v »Sokolskem domu« v Radovljici:

Sejo delegatov vseh gorenjskih »Orjun«

s sledečim dnevnim redom:

1. Zveza gorenjskih »Orjun« (Ime, obseg, sedež, ustroj itd.).
2. Zavarovanje naših članov za slučaj nezgod. (Kako si predstavljajo posamezne organizacije to zavarovanje).

3. Naše bodoče delo. (Poroča delegat oblastnega odbora).

4. Slučajnosti.
Bratske organizacije se opozarja, da so zavezane poslati na sejo svojega polномоčnega delegata!!
Zdravo!

Mestna Orjuna Radovljica.

Občni zbor Orjune Šiška. Redni občni zbor šišenske Orjune se vrši dne 20. januarja v društvenem lokalu pri gosp. Štepcu.

Članstvo se pozivlja, da poravnja članarino, ker sicer nima volilne pravice. Članarina se sprejema vsako nedeljo od 2.—5. ure popoldne v društveni sobi.

Občni zbor Orjune Konjice. Mestni odbor Orjune Konjice javlja svojemu članstvu, da se vrši redni občni zbor dne 6. t. m. z običajnim dnevnim redom. Udeležba za vse članstvo obvezna. — Odbor.

V nedeljo, dne 6. t. m. se vrši v Srednji vasi redni občni zbor Orjune za Poljansko dolino, na katerem poroča delegat oblastnega odbora. Dolžnost vsakega člana je, da se občnega zbora sigurno udeleži.

Mestni odbor.

Mestna Orjuna Krakovo-Trnovo javlja svojemu članstvu, da se vrši dne 6. t. m. ob 10. dopoldne v društvenih prostorih Opekarska cesta 31 predavanje. Predava br. Kalokira »Splitski kongres«.

Odbor.

VELIČASTNI ZBOR ORJUNE, NARODNE ODBRANE IN ČETNIŠKOV V SOMBORU.

V Somboru se je vršila izredno uspela javna manifestacija bratstva Orjune, Narodne Odbrane in četnikov. Iz Novega Sada je odšlo na somborski zbor 24 uniformiranih članov akcije. Kot delegat iz Beograda je prisostvoval zboru polkovnik Pavle Jurišić, kot delegat novosadskega oblastnega odbora pa brat Jevdević. V Somboru obstoji vrlo jaka in agilna organizacija Četniškega Udruženja, ki je v svojih prostorih dala prostor tudi naši organizaciji, kar je najlepši znak bratskega skupnega delovanja med obema organizacijama. Po slavnostnem sprejemu gostov na kolodvoru je krenila povorka na zborovanje: na čelu ji

četniki s svojim črnim praporom, za njimi šest orjunaških praporov, naposled uniformirane akcijske čete ter članstvo in somišljeniki Orjune. Pred zborovanjem se je v cerkvi izvršilo svečano posvečenje našega prapora ter je pri tej priliki svečenik Grigoričević imel oduševljen patriotski govor v duhu narodnega edinstva. Čeravno je neprenehoma lil dež, se je zbralo okoli govorniške tribune neobičajno mnogo naroda, ki je vključ slabemu vremenu pazno sledil izvajanjem vseh govornikov. Zbor je otvoril znani narodni bореc br. Kojić, ki je predal besedo delegatu Narodne Odbrane polkovniku Pavlu Jurišiću. Za njim so govorili še br. Jevdević, nato blagajnik mestnega četniškega udruženja P. Stasić, končno Giljanac in Laza Konjević. Vsi govorniki so enodušno obsojali partizanstvo, nemoralno in korupcijo v javnem življenju, žigosali so separatiste in defetiste, ki rušijo državo in povdarjali, da bomo rešili domovino samo s skupno akcijo vseh, ki so za poštenost in delo v prid skupne domovine. Zborovanje se je končalo ob navdušenju množice naroda in v znamenju zveze med Orjuno, Narodno Odrano in Četniki.

JAVNA ZBOROVANJA IN PROSLAVE NOVOSADSKJE ORJUNE.

V drugi polovici januarja se bodo vršila v Novem Sadu velika javna zborovanja tamošnje Orjune, združena s proslavo, na kateri bodo sodelovali umetniki in vsa novosadska nacionalna javnost. K sodelovanju so pozvane vse Orjune iz Vojvodine in Srbije.

Poziv. Gosp. Karla Omerza, učitelja v Trbovljah, pozivamo, naj javno pove, komu in kdaj je Orjuna pošiljala grozilna pisma kakor je on trdil, sicer ga smatramo za navadnega lažnjivca. — Orjuna Trbovlje.

Restavracija „ZVEZDA“

VSAKO NEDELJO
IN PRAZNIK

ZAJUTRKOVALNI
KONCERT

REDŽET & KORITNIK
manufakturna veletrgovina
LJUBLJANA

Otvoritev novega modnega salona

Vljudno naznanjam, da sem otvorila dne 2. januarja 1924 v

prejšnjih Kirbiševih lokalih, Kongresni trg 8

PRVOVRSTNI MODNI SALON

ter se cenjenim damam vdano priporočam.

Z odličnim spoštovanjem

Marija Götzl, modni salon, Židovska ulica 8.

CHARLES PRINC
LJUBLJANA

manufaktura en gros

Otvoritev novih lokalov 16. januarja 1924 Miklošičeva c. 6, palača Ljudske posojilnice.

REDŽET & KORITNIK
manufakturna veletrgovina
LJUBLJANA

Proti Avstriji! V zadnji številki smo priporočali članstvu prvo knjigo našega najboljšega jugoslovanskega dobrovoljca dr. Pivka. Mariborski klub dobrovoljcev, ki se med vsemi tovariši menda edini zaveda visoke naloge organizacije, nas je med tem presenetil z drugo knjigo zbirke, izhajajoče izpod peresa br. dr. Pivka. Pod naslovom »Seme — Carzano« je podana začetna slika razvoja tega v cel svetovni vojni največjega izdajstva, ki bi lahko odločilno vplivalo na predčasni konec in razvoj vojnih dogodkov. Pisatelj opisuje poleg začetnih dob vojne, katero je preživel s svojimi bosanskimi momci na meji Črne gore, tudi podrobno pripravljanje in vzgojo posameznih zarotnikov. Knjiga, ki končuje z odposlanstvom podnarednika Mejnika v Italijo, tvori nedvomno poleg svoje zanimivosti najboljše propagandno čtivo, ki ga mora vsaka naša organizacija širiti med ljudstvo. Pozivljamo naše mestne odbore, da prevzamejo razpečevanje spisov dr. Pivka, ki bo z izdajanjem svojih spominov nadaljeval. Prva knjiga stane 11 Din, Seme pa 22 Din. Obe knjigi se naročata pri klubu dobrovoljcev v Mariboru, Razlagova ulica.

Razstava

v novem modnem salonu

Marije Götzl

Kongresni trg šte. 8

(prejšnji Kirbiševi lokali)

V nedeljo dne
6. januarja 1924
ves dan.

Med 17. in 20.
razsvetljeno.

Književnost.

Fr. Milčinski: »Mogočni prstan«. Narodna pravljica v štirih dejanjih. Splošna knjižnica št. 12. Ljubljana 1923. Natisnila in založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 91. Cena broš. 12 Din, vez. 17 Din.

Milčinskega poznamo. Tudi čitatelji »Splošne knjižnice« so se imeli priliko seznaniti z njegovim »Gospodom Fridolinom Zolno«, ki jim je gotovo preskrbel trenutke resničnega razvedrila. Zato nam skoro ni treba mnogo govoriti o »Mogočnem prstanu«. Pestro dejanje, lahкотen jezik in zdrav humor so lastnosti, ki ga priporočajo. Igra je bila uprizorjena z velikim uspehom v Narodnem gledališču v Ljubljani, kjer bo doživela še mnogo repriz. Diletantski odri bodo gotovo z velikim veseljem segli po tem delu. Saj pisatelj ne zahteva mnogo; zase celo nič. Samo vsaj dvajset izvodov knjige morajo kupiti, pa jim je uprizoritev v kulturne in dobrodelne namene dovoljena. Pri nenavadno nizki ceni bodo ta pogoj pač lahko izpolnili. Prišli pa bodo tako igralci kakor gledalci na svoj račun; kajti »Mogočni prstan« nudi gotovo vsakemu nekaj. Nič manj priporočljivo ni delo kot berilo. Vsak ga bo vesel, posebno pa mladina, ki bi ji ga privoščili za darilo. Lepa oprema in brezhiben tisk priporočata knjigo tudi razvajanemu okusu.

EDINO NAŠ POKRET LAHKO
OSREČI DOMOVINO!

Otroški vozički!

več vrst. DVOKOLESA raznih modelov, najnovejši motorčki ameriškega tipa »EVANS«. Velika zaloga pnevmatik in delov po najnižji ceni. Sprejemamo tudi vsa popravila, emailiranje in poniklanje.

»TRIBUNA« F. B. L.
tovarne dvokoles in otroških vozičkov

Ljubljana, Karlovska 4.

A. & E. Skaberne

LJUBLJANA

MANUFATURA

in

MODA

Na debelo in drohno!

MERAKL

barve, mastila, lake,
kit, klei, emaile, čopiče in zalamčeno

čisti firnež

najboljše vrste nudi
tovarna

Medić, Rakovec, Zankl
d. z o. z.

Maribor Ljubljana Novisad
podružnica. centrala. skladišče.

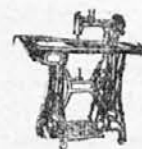
Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

IVAN JAX IN SIN

LJUBLJANA, Gosposvetska cesta 2
priporoča svojo bogato zalogo:

Pisalnih strojev
ADLER in URANIA

Šivalnih
strojev
za rodbine in ebrt.

Voznih koles
Styria, Dürkopp, orožno
kolo (Waffenrad).

Ceniki zastoj in franko.

INSEBIRAJTE

V

»O R J U N I«!

AUTOMOBILE

kolesa, motorje,
pnevmatiko vseh
vrst, olje, bencin in
druge potrebščine
ima vedno v zalogi

F. Florjancič
LJUBLJANA.

Carinsko-posredniški in špedicijski bureau

GROM

Centrala:

Podružnice:

Ljubljana, Kolodvorska
ulica šte. 41
Zagreb, Maribor, Jesenice, Karlovac,
Koprivnica, Osijek,
Ljubljana, drž. kolodvor. Beli Monastir. Trst.

SLOGRAD

Slovenska gradbena in industrijska d. d.

Tel. inter. 180.

Tel. inter. 180.

Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Šiška,
Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj. Specialiteta: železobetonske cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z litoželeznimi vložki za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, »silo«-mostovih in podobno). Izdeluje: vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov. Parna žaga.

Poravnajte naročnino!

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Je najmodernejša urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. — Ilustrirane knjige v eno-ali večbarvnem tisku. — Brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije in mladinske liste.

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole. Risanke, dnevniki in beležnice.

Autogaraža
autodelavnica

A. THALER
LJUBLJANA
GLINCE 37.

MODNA TRGOVINA

A. Šinković
NASL. K. SOSS

LJUBLJANA
Mestni trg 19.
CENE ZMERNE!

IVAN ZAKOTNIK

mestni tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska c. 46. Tel. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrešja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

Gradbeno podjetje

ING. DUKIČ IN DRUG

LJUBLJANA

BOHORIČEVA ULICA 24

Praktična darila
so čevlji z znamko

Prodaja:

v Ljubljani:

Breg šte. 20,
Aleksandrova cesta 1,
Prešernova ulica, Seljak.

na deželi:

v vsaki večji trgovini
s čevlji.

Na veliko razpošilja tovarna PETER KOZINA & Co., Tržič, Gorenjsko.
Ceniki na zahtevo brezplačno.

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 4.

Brzojavi:
TRGOVSKA.

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

Telefoni: 139,
140, 458.

Kapital in rezerve Din. 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Ekspoziture:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (menjalnica
v Kolodvorski ulici).